

det er, at vi i Danmark går enegang i EU-flygtningepolitikken. Der er kun én vej fremad: Ophævelse af forbeholdene og en fælles flygtningepolitik med fælles registerpolitik.

Jeg vil så gerne spørge ministeren om det problem, der igen her til morgen er rejst. Hvad stiller vi op, hvis vi nu får tusindvis af bosnere, der kommer fra Tyskland over grænsen i ly af mørket og søger asyl i Sandholmlejren? Hvad gør vi så?

Det er jo ikke sandt, som man plejer at svare, at man bare kan sende dem retur til Tyskland. For tilbagesendelsen forudsætter jo, at politiet ved, hvorfra de kommer, og at man i øvrigt opdager det inden for en vis frist, for ellers er den frist, som man har med Tyskland, overskredet. Jeg siger det, fordi det er et meget aktuelt problem, og fordi det viser vanskeligheden i det, vi står over for, som altså efter vores opfattelse må klares ved, at man søger asyl i nærområdet.

Der er i det hele taget stadig alt for mange huller i vores asylpolitik. De lange sagsbehandlingstider, de manglende udsendelser har jeg gjort meget ud af i årenes løb, for de tiltrækker fortsat de forkerte, og det skader den samlede flygtningesag.

Forslaget i dag er et skridt på vejen, og derfor kan vi stemme for det, men vi kommer med vores eget forslag i løbet af kort tid, som kan blive diskuteret her i Folketingssalen.

Helge Adam Møller (KF):

Bedre sent end aldrig, kunne man sige. Vi er glade for, at lovforslaget kommer. Vi kan stemme for det.

Vi vil også godt være med til at give det en meget hurtig gang gennem Folketinget og gennem Retsudvalget, men vi må indrømme, at vi havde meget gerne set, at det var kommet langt tidligere, og adskillige af de forslag, som jo netop står i dette lovforslag, er ting, som vi behandlede og drøftede her i Folketinget for senest to år siden, i foråret 1995, hvor vi allerede dengang sagde: Hvorfor vedtager vi det ikke i dag?

Men det var der ikke flertal for, og det er jo ærgerligt, for det havde jo medvirket til, at et antal af de asylansøgere, som ikke er flygtninge, og som derfor ender med at blive udvist – i hvert fald hvis svindelen bliver opdaget – ikke ville have fået asyl, eller de ville være blevet udvist på et langt tidligere tidspunkt, end det nu er tilfældet.

Det tror jeg er utrolig vigtigt i forbindelse med dansk flygtningepolitik, og jeg har også lagt mærke til, at Dansk Røde Kors, tror jeg, det er, i sit hørings svar er inde på det: De støtter generelt intentionerne i forslaget og skriver noget med, at det jo er en afgørende forudsætning for den folkelige forståelse og opbakning til, at vi her i Danmark som i andre lande hjælper de reelle flygtninge – dem, der virkelig er flygtet på grund af risiko for at blive torteret, fængslet eller forfulgt på grund af deres politiske overbevisning, religion, sociale forhold eller andet. Men alle de øvrige – dem, der først og fremmest er lykkeriddere, asylhackere eller kaldet det, hvad man vil – hjælper vi også, men det er ud, og det skal vi gøre langt hurtigere, langt mere konsekvent og langt mere effektivt, end vi hidtil har gjort.

Det er dette lovforslag med til at sikre, og jeg tror, at hvis vi med dette lovforslag og kommende tanker og ideer, som jeg vil vende tilbage til, kan få gennemført nogle ting, ja, så sikrer vi os også en større folkelig forståelse for at hjælpe dem, der virkelig har hjælp behov. Og gør vi det ikke, så risikerer vi meget let, at også dem, der har hjælp behov, og som vi bør hjælpe og hjælpe godt og hurtigt, også bliver lagt for had, fordi man skærer alle over en kam. Og det vil være sørgeligt.

Men der er mange gode ting. Det er godt, at dette lovforslag giver bedre mulighed for at undgå misbrug af udlændingeloven. Det er godt, at det giver bedre grundlag for at træffe de rigtige afgørelser om asyl og hurtigere. Det er godt, at der bliver mulighed for at tage fingeraftryk af udlændinge, som ikke søger asyl, men som allerede afvises eller udvises eller udsendes på grænsen, men hvorfor søren kunne vi ikke gennemføre det i april 1995, da både Per Sørensens-udvalget og vi andre foreslog det?

Det er godt, at man nu kan sammenkøre de to fingeraftryksregistre, det, der hedder a-filen og b-filen, men hvorfor gennemførte vi ikke det for et par år siden, som der var nogle, der foreslog?

Der er altså mange gode ting i det – ting, der trækker i den rigtige retning – men der er også ting, vi mangler. Det Konservative Folkeparti mangler i hvert fald, at der bliver mulighed for, at man lovligt kan anvende dna-test – altså ved at tage en blodprøve i forbindelse med familiesammenføring – så man kan sikre sig dér, hvor der er tvivl, og det er der jo i mange tilfælde, om et barn virkelig er barn af de forældre, der nu vil have det familiesammenført, eller om de foræl-